

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Frieri.

Citation: Richardt, Chr.: "Frieri.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 64.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid62482/facsimile.pdf> (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Men som han nu ligger paa Gulvet og roder
og skotter op til sin tause Moder,
mens Rokkeljulets mærkværdige Snurren
og den mærkværdige Torsk i Kurven
er Gjenstand for hans undrende Forsken:
faar Andemoer Lyst at hilse paa Torsken.
Da løber det rundt i Drengens Tanker:
Den Snaddrebøtte, den kunde nemt
forstyrre vor Faer, og det var slemt.
Saa strækker han ud sine Pusselanker,
løfter sin Kjæp og slaar løs paa Anden
og vræler, som om han var fra Forstanden:
Hej, vil Du væk! hvor tør Du vove!
Hører Du ikke, at Faer skal sove!

»Men Dreng dog! Du er jo fra Forstanden!«
»»Nej Moer! jeg vilde blot tysse paa Anden!««

Frieri.

Alene vi gik i den grønne Skov,
hun og jeg;
alle smaa Fugle paa Kvisten sov,
vi hørte kun Gangerens trampende Hov
fra den støvede Vej.

Saa tause vi gik under Stjernetavl
den ganske Vej.

Alt blinkede Husets hvide Gavl,
men jeg er nu saadan' et underligt Skravl,
skal jeg sige Dig.

Da gjæde Hunden, som havde Vagt
Hjemmet nær;
det gjaldt at tage Tiden iagt,
og endelig fik jeg da Ordet sagt:
Det er dejligt Vær!

Men Præsten kom, og vi blev tre
paa vor Vej;
han kom for tidligt, vil Du see!
Vi var og blev kun et Par in spe,
hun og jeg.

Texter.

I.

Det er Efteraar.

(*P. Heise.*)

Jeg fryser, siger den Lærke graa,
det er Efteraar!
Fjerhammen vil ikke ret forslaa
naar Stormen er Herre derovenpaa;
ned under Muld
i den bitre Kuld!